

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 décembre 2006

PROJET DE LOI
portant des dispositions diverses (II)

AMENDEMENTS

déposés en commission de la Justice

N° 10 DE M. WATHELET

Art. 81

A l'article 29bis proposé, remplacer les mots «s'ils n'assument pas suffisamment leur responsabilité éducative dans le cadre» par les mots «s'ils manifestent un désintérêt caractérisé à l'égard».

JUSTIFICATION

Il convient de rappeler que la finalité première du stage parental est de sanctionner certains comportements de parents. Ainsi l'exposé des motifs de la loi précise-t-il que «Le stage parental constitue une réponse essentiellement sanctionnelle. En effet, il s'agit de sanctionner un comportement de désintérêt caractérisé à l'égard de la délinquance des jeunes dont les personnes concernées ont la responsabilité...» (exposé des motifs, partie 3).

Documents précédents :

Doc 51 **2761/ (2006/2007)** :

001 : Projet de loi.

002 et 003 : Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 december 2006

WETSONTWERP
houdende diverse bepalingen (II)

AMENDEMENTEN

ingediend in de commissie voor de Justitie

Nr. 10 VAN DE HEER WATHELET

Art. 81

In het ontworpen artikel 29bis, de woorden «indien ze hun opvoedkundige verantwoordelijkheid in het kader van het delinquent gedrag» vervangen door de woorden «indien zij blijk geven van een duidelijke onverschilligheid ten aanzien van het crimineel gedrag».

VERANTWOORDING

Er moet aan worden herinnerd dat de ouderstage in de eerste plaats is bedoeld om sancties te verbinden aan gedragingen van ouders. Zo wordt in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp het volgende aangegeven: «De ouderstage vormt een hoofdzakelijk sanctionerend antwoord. Het gaat er immers om gedrag waaruit duidelijke onverschilligheid blijkt ten aanzien van het crimineel gedrag van jongeren voor wie de betrokken personen verantwoordelijk zijn, aan te pakken.» (DOC 51 1467/001, blz. 20).

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2761/ (2006/2007)** :

001 : Wetsontwerp.

002 en 003: Amendementen.

Le stage parental, s'il devait d'abord être conçu comme une aide ou un soutien à la parentalité, ne relève pas des compétences fédérales car ces matières sont de la seule compétence des Communautés.

Par contre, il doit avoir un effet à tout le moins indirect sur le mineur pour rentrer dans le champ de compétence dévolu au législateur fédéral en application de l'article 5, §1, II, 6°, d, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

Ainsi que l'a encore relevé le Conseil d'État, «Dans la mesure où les auteurs du projet peuvent démontrer que, bien qu'il vise directement les parents, le stage parental est en fait une mesure qui peut également bénéficier au mineur délinquant, il peut être admis que la mesure envisagée entre dans le champ d'application de l'article 5, § 1er, II, 6° d), de la loi spéciale. Dans ce cas, l'autorité fédérale est compétente pour édicter cette mesure» (avis 37.536/VR/2/V, p. 7)

Aussi, ne peuvent être sanctionnés que les comportements gravement fautifs et non toute attitude éducative jugée inadéquate.

La première formulation de l'article 29 bis renvoyait à ce principe en ne sanctionnant que le désintérêt caractérisé des parents par rapport à des mineurs qui commettent des infractions. C'était donc le dépassement de cette «ligne rouge», qui sera précisée par la jurisprudence, qui permettait d'imposer un stage à des parents sous forme de sanction.

La nouvelle formulation proposée par le projet de loi étend le champ du stage parental en manière telle que la répartition des compétences entre l'État fédéral et les Communautés n'est plus préservée.

Ce n'est plus le comportement manifestement fautif qui est sanctionné mais toute attitude non suffisamment éducative, ce qui fait rentrer la mesure dans le champ de l'aide aux personnes, domaine appartenant aux Communautés.

Le Conseil d'État avait d'ailleurs rappelé dans son avis que «Le stage parental n'est pas, en lui-même, une mesure qui concerne un mineur. Il ne va dès lors pas de soi que l'autorité fédérale puisse puiser la compétence pour prévoir une telle mesure dans l'article 5, § 1er, II, 6°, d), de la loi spéciale, qui porte en effet sur des mesures pouvant être prises «à l'égard des mineurs» (ayant commis un fait qualifié d'infraction)....Dans la mesure où les auteurs du projet peuvent démontrer que, bien qu'il vise directement les parents, le stage parental est en fait une mesure qui peut également bénéficier au mineur délinquant, il peut être admis que la mesure envisagée entre dans le champ d'application de l'article 5, § 1er, II, 6°, d), de la loi spéciale. Dans ce cas, l'autorité fédérale est compétente pour édicter cette mesure. L'exposé des motifs mentionne à juste titre l'utilité de conclure un accord de coopération avec les communautés, étant donné que le stage parental peut ainsi être également organisé en de-

Zo de ouderstage in de eerste plaats wordt opgevat als bijstand of steun aan de ouders, dan is ouderstage geen federale aangelegenheid, want bijstand en steun zijn een exclusieve gemeenschapsaangelegenheid.

De ouderstage moet ten minste indirect betrekking hebben op de minderjarige om, krachtens artikel 5, § 1, II, 6°, d, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, onder de bevoegdheid van de federale wetgever te ressorteren.

De Raad van State heeft nog in dezelfde context het volgende gesteld: «In zoverre de stellers van het ontwerp kunnen aantonen dat de ouderstage, alhoewel rechtstreeks gericht op de ouders, in feite een maatregel is die ook de delinquenten minderjarige zelf ten goede kan komen, kan aangenomen worden dat de bedoelde maatregel onder de toepassing valt van artikel 5, § 1, II, 6°, d), van de bijzondere wet. In dat geval is de federale overheid bevoegd om in die maatregel te voorzien» (advies 37.536/VR/2/V, DOC 51 1467/001, blz. 84).

Op grond daarvan kan alleen echt fout gedrag worden bestraft, en geen onaangepast geachte opvoedkundige handeling.

De eerste formulering van artikel 29bis verwees naar dat principe, door alleen op te treden tegen de kennelijk desinteresse van de ouders ten opzichte van hun minderjarige kinderen die misdrijven plegen. Bij overschrijding van die kritlijn (hetgeen door de rechtspraak moet worden gecompliceerd) zou de ouders dus als sanctie een stage kunnen worden opgelegd.

De nieuwe bij het wetsontwerp in uitzicht gestelde formulering van het artikel breidt het veld van die ouderstage dermate uit dat de bevoegdhedsindeling tussen federale bevoegdheden en gemeenschapsbevoegdheden niet langer in acht wordt genomen.

Er wordt immers niet langer opgetreden tegen kennelijk fout gedrag, wel tegen elke onvoldoend opvoedkundige houding, waardoor de maatregel ressorteert onder de bijstand aan personen, een beleidsdomein van de gemeenschappen.

In zijn advies had de Raad van State daar trouwens op gewezen: «Op zich is de ouderstage geen maatregel die betrekking heeft op een minderjarige. Het spreekt dan ook niet vanzelf dat de federale overheid voor het bepalen van een dergelijke maatregel een bevoegdheid kan putten uit artikel 5, § 1, II, 6°, d), van de bijzondere wet, dat het immers heeft over maatregelen die kunnen worden genomen «ten aanzien van minderjarigen» (die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd) (...) In zoverre de stellers van het ontwerp kunnen aantonen dat de ouderstage, alhoewel rechtstreeks gericht op de ouders, in feite een maatregel is die ook de delinquenten minderjarige zelf ten goede kan komen, kan aangenomen worden dat de bedoelde maatregel onder de toepassing valt van artikel 5, § 1, II, 6°, d), van de bijzondere wet. In dat geval is de federale overheid bevoegd om in die maatregel te voorzien. Terecht wordt in de memorie van toelichting melding gemaakt van het nut om met de gemeenschappen een

hors du contexte des réactions au comportement délictueux des mineurs....» (avis 37.536/VR/2/V, p. 7)

Il n'est dès lors pas sûr que l'article, tel que modifié, ne soit pas à juste titre attaqué devant la Cour d'Arbitrage.

De plus, il créera une insécurité juridique fort importante tant il semble délicat de définir ce que recouvre les termes «n'assument pas suffisamment leur responsabilité éducative» avant de sanctionner des parents.

Les modifications des conditions dans lesquelles le stage parental peut être ordonné sont intervenues après la concertation avec Communautés imposée par l'article 6, §3 bis, 4°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, après la consultation du Conseil d'État et après la conclusion de l'accord de coopération avec les communautés censé mettre en œuvre le stage parental.

Il s'ensuit que ces modifications n'ont pas fait l'objet de la concertation prévue par la loi spéciale qui constitue une règle répartitrice de compétence dont la violation peut être sanctionnée par la Cour d'arbitrage, sur la base de l'article 30 bis de la loi spéciale sur la Cour d'arbitrage, à la demande d'une Communauté ou d'un particulier.

Il s'ensuit également que la consultation du Conseil d'État n'a pas eu lieu et qu'il importe donc que celle-ci soit demandée par le président.

Il s'ensuit enfin que les modifications projetées de l'article 29bis entraîneront automatiquement que l'accord de coopération conclu entre les Communautés et l'État fédéral soit renégocié à la lumière des dites modifications.

Si l'on souhaite que des stages parentaux puissent être ordonnés en application de la loi du 8 avril 1965 réformée et mis en œuvre par les services relevant de Communautés en application de l'accord de coopération, il importe de ne pas élargir, comme le fait le projet de loi, le champ d'application du stage parental.

N° 11 DE M. WATHELET

Art. 82

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Voir amendement n° 10.

samenwerkingsakkoord te sluiten, omdat de ouderstage daar door ook buiten de context van de reacties op het delinquent gedrag van minderjarigen ingericht kan worden.» (zelfde advies, DOC 51 1467/001, blz. 84).

Het is derhalve best mogelijk dat het artikel, zoals het zou worden gewijzigd, terecht bij het Arbitragehof wordt aangebracht.

Voorts zal het grote rechtsonzekerheid creëren, want het is kennelijk heel delicat te bepalen wat onder de woorden «indien ze hun opvoedkundige verantwoordelijkheid in het kader van het delinquent gedrag (...) onvoldoende opnemen», om over te gaan tot het bestraffen van de ouders.

De veranderingen van de voorwaarden waaronder de ouderstage kan worden opgelegd zijn er gekomen na overleg met de gemeenschappen, zoals bepaald bij artikel 6, §3bis, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, nadat het advies van de Raad van State werd ingewonnen en nadat een samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen werd gesloten met het oog op het instellen van de ouderstage.

Uit een en ander volgt dat er over die wijzigingen geen overleg is geweest, zoals bepaald bij de bijzondere wet, die een regel instelt inzake bevoegdheidsverdeling en waarvan de schending, na een klacht van een gemeenschap of een privé-persoon, kan worden bestraft door het Arbitragehof, krachtens artikel 30bis van de bijzondere wet op dat Hof.

De Raad van State werd al evenmin geraadpleegd. Het komt derhalve de Voorzitter toe dat advies in te winnen.

Tot slot zij aangestipt dat de bij artikel 29bis in uitzicht gestelde wijzigingen automatisch zal leiden tot een door die wijzigingen ingegeven heronderhandeling van het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de federale overheid.

Als het de bedoeling is dat ouderstages kunnen worden opgelegd met toepassing van de gewijzigde wet van 8 april 1965, zoals die krachtens een samenwerkingsakkoord ten uitvoer wordt gelegd door de diensten van de gemeenschappen, dan mag het werkingsveld van de ouderstage niet worden uitgebreid, zoals in het wetsontwerp in uitzicht wordt gesteld.

Nr. 11 VAN DE HEER WATHELET

Art. 82

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 10 *supra*.

N° 12 DE M. WATHELETArt. 82bis (*nouveau*)**Insérer un article 82bis, rédigé comme suit:**

«Art.. 82bis. — A l'article 13 de la loi du 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, insérant un article 45quater, § 2, alinéa 2, dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, remplacer, le mot «présumée» par le mot «soupçonnée».

JUSTIFICATION

En droit pénal et donc indirectement en protection de la jeunesse, la seule présomption retenue est celle d'innocence et non une présomption de culpabilité que le prévenu devrait renverser.

Le terme «présumée» doit donc être remplacé par le terme «soupçonnée».

N° 13 DE M. WATHELETArt. 82ter (*nouveau*)**Insérer un article 82ter, rédigé comme suit:**

«Art. 82ter. — A l'article 13 de la loi du 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, insérant un article 45quater, § 3, alinéa 2, dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, remplacer, les mots «l'auteur du fait qualifié infraction» par les mots «le jeune»»

JUSTIFICATION

A ce stade de la procédure, le jeune ne peut être considéré juridiquement comme l'auteur des faits.

Nr. 12 VAN DE HEER WATHELETArt. 82bis (*nieuw*)**Een artikel 82bis invoegen, luidende:**

«Art. 82bis. — In artikel 13 van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, waarbij een artikel 45quater, § 2, tweede lid, werd ingevoegd in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, wordt, in de Franse tekst, het woord «présumée» vervangen door het woord «soupçonnée»».

VERANTWOORDING

In het strafrecht – en dus indirect ook in het jeugdbeschermingsrecht – bestaat uitsluitend een vermoeden van onschuld en dus geen door de beklaagde te weerleggen vermoeden van schuld.

Bijgevolg moet de in de Franse tekst gebruikte term «présumée» worden vervangen door de term «soupçonnée».

Nr. 13 VAN DE HEER WATHELETArt. 82ter (*nieuw*)**Een artikel 82ter invoegen, luidende:**

«Art. 82ter. — In artikel 13 van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, waarbij een artikel 45quater, § 3, tweede lid, werd ingevoegd in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, worden de woorden «de dader van het als misdrijf omschreven feit» vervangen door de woorden «de jongere»».

VERANTWOORDING

In dit stadium van de procedure kan de jongere juridisch gesproken worden beschouwd als de pleger van de feiten.

N° 14 DE M. WATHELET

Art. 84bis (*nouveau*)**Il est inséré un article 84bis rédigé comme suit:**

«Art. 84bis. — A l'article 37, § 2quater, alinéa 1er, 4°, et 37, § 2quater, 2ème alinéa, 5°, de la même loi, inséré par l'article 7, 5°, de la loi du 13 juin 2006, les mots «ont fait l'objet» sont remplacés par les mots «font l'objet».

JUSTIFICATION

L'article 37, § 2quater, alinéa 1er, 4°, et § 2quater, 2ème alinéa, 5°, de la loi du 8 avril 1965 prévoient que le juge peut placer dans une institution communautaire publique de protection de la jeunesse (IPPJ), respectivement en régime éducatif ouvert ou fermé, un jeune qui n'a pas respecté les mesures imposées précédemment.

Afin que la mesure de placement en IPPJ puisse effectivement être appliquée par le tribunal de la jeunesse lors d'une révision de la mesure et dans un souci de clarification, il est proposé de remplacer les termes «ont fait l'objet» par «font l'objet».

N° 15 DE M. WATHELET

Art. 84ter (*nouveau*)**Il est inséré un article 84ter, rédigé comme suit:**

«Art. 84ter. — A l'article 44 de la même loi insérer au début du 6ème alinéa les mots suivants:

«Sauf si le changement de tribunal est contraire à l'intérêt du mineur,»..».

JUSTIFICATION

La compétence du juge de la jeunesse s'exerce souvent dans la durée, permettant une cohérence dans la prise en charge éducative.

Ce principe est d'autant plus vrai que la prise en charge vise un mineur en danger.

Le changement de domicile des parents peut dans certains cas être préjudiciable au mineur, notamment lorsque, celui-ci est régulier et force le juge à se dessaisir quasi chaque année au profit du juge d'une autre arrondissement judiciaire. Il s'ensuit souvent un temps de latence dans la prise en charge du jeune.

Par ailleurs, le jeune et ses parents sont aussi généralement obligés de recréer un lien de confiance avec les nouveaux intervenants du service social compétent.

Nr. 14 VAN DE HEER WATHELET

Art. 84bis (*nieuw*)**Een artikel 84bis invoegen, luidende:**

«Art. 84bis. — In artikel 37, § 2quater, eerste lid, 4°, en 37, § 2quater, tweede lid, 5°, van dezelfde wet, ingevoegd bij artikel 7, 5°, van de wet van 13 juni 2006, worden, in de Franse tekst, de woorden «ont fait l'objet» vervangen door de woorden «font l'objet»..».

VERANTWOORDING

In artikel 37, § 2quater, eerste lid, 4°, en § 2quater, tweede lid, 5°, van de wet van 8 april 1965 is bepaald dat de rechter een jongere die de voordien opgelegde maatregelen niet in acht heeft genomen, kan plaatsen in een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming, zulks respectievelijk in een open of een gesloten opvoedkundige afdeling.

Om ervoor te zorgen dat de jeugdrechtbank de maatregel tot plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming bij een herziening van die maatregel daadwerkelijk toepast met het oog op meer duidelijkheid, wordt voorgesteld om in de Franse tekst de woorden «ont fait l'objet» te vervangen door de woorden «font l'objet».

Nr. 15 VAN DE HEER WATHELET

Art. 84ter (*nieuw*)**Er wordt een artikel 84ter ingevoegd, luidende:**

«Art. 84ter. — In artikel 44 van dezelfde wet, in limine van het zesde lid, de woorden «Behalve indien de verandering van rechtbank strijdig is met de belangen van de minderjarige»,» invoegen.

VERANTWOORDING

De jeugdrechter is vaak in de tijd bevoegd, wat enige samenhang brengt in de opvoedkundige tenlasteneming.

Dat is vooral zo daar het bij die tenlasteneming gaat om een jongere in gevaar.

Als de ouders van woonplaats veranderen, kan dat in sommige gevallen de minderjarige schaden, met name wanneer die verhuizing zich geregeld voordoet en de rechter ertoe noopt de zaak nagenoeg jaarlijks uit handen te geven ten voordele van een rechter in een ander rechterlijk arrondissement. Daaruit volgt vaak een latentietijd in de tenlasteneming van de jongere.

De jongere en zijn ouders moeten voorts doorgaans weer een vertrouwensband tot stand brengen met de nieuwe medewerkers van de bevoegde sociale dienst.

L'intérêt du mineur commande donc qu'exceptionnellement, le juge déjà saisi puisse maintenir sa compétence. Ce débat ayant lieu lors de l'audience publique annuelle, le parquet et les parties à la cause pourront contester le cas échéant le bien fondé du maintien de la compétence du juge initialement saisi et faire appel de cette décision ce qui offre des garanties juridiques suffisantes.

N° 16 DE M. WATHELET

Art. 89

Au premier alinéa, 3°, en projet, insérer les mots «*Si le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse ne se prononce pas dans le délai requis, la sortie est autorisée.*» après les mots «quatre jours ouvrables.».

JUSTIFICATION

Il convient d'éviter que la surcharge de travail des magistrats de la jeunesse les empêchant de prendre une décision sur la demande de sortie prive effectivement le jeune de sortie et pénalise ce dernier in fine.

N° 17 DE M. WATHELET

Art. 89

Au 4ème alinéa en projet, remplacer les mots «le prononcé de la décision du juge de la jeunesse ou du tribunal de la jeunesse» par «*l'acte d'appel*».

N° 18 DE M. WATHELET

Art. 89

Au 4e alinéa de l'article 52^{quater} alinéa 3 en projet, remplacer les mots «quarante-huit heures» par les mots «vingt-quatre heures».

N° 19 DE M. WATHELET

Art. 89

Au quatrième alinéa en projet, insérer après le mot «appel», le mot «motivé».

JUSTIFICATION

Vu que la décision du juge ou du tribunal de la jeunesse est spécialement motivée au regard de trois critères légaux pré-

Het belang van de jongere rechtvaardigt dan ook bij uit-zondering dat de reeds geadieerde rechter zijn bevoegdheid behoudt. Aangezien dat debat plaatsvindt tijdens de jaarlijkse openbare terechtzitting, kunnen het parket en de gedingpartijen desnoods de gegrondheid bewisten van het behoud van de bevoegdheid van de eerst geadieerde rechter en tegen die beslissing hoger beroep aantekenen, wat voldoende rechts-waarborgen biedt.

Nr. 16 VAN DE HEER WATHELET

Art. 89

In het ontworpen eerste lid, na de woorden «vier kalenderdagen.», de woorden «*Indien de jeugdrechter of de jeugdrechtbank zich niet uitspreekt binnen de vereiste termijn, is de uitstap toegestaan*» invoegen.

VERANTWOORDING

Voorkomen moet worden dat de overbelasting van de jeugd-magistraten waardoor ze geen beslissing kunnen wijzen over het verzoek om de instelling te verlaten, de jongere zijn uitgaansrecht ontheemt en hem uiteindelijk bestraft.

Nr. 17 VAN DE HEER WATHELET

Art. 89

In het ontworpen vierde lid, de woorden «akte van hoger beroep» vervangen door de woorden «*de uitspraak van de jeugdrechter of de jeugdrechtbank*»

Nr. 18 VAN DE HEER WATHELET

Art. 89

In het ontworpen vierde lid, de woorden «achtent-veertig uur» vervangen door de woorden «*vieren-twintig uur*».

Nr. 19 VAN DE HEER WATHELET

Art. 89

In het ontworpen vierde lid, voor het woord «beroep» de woorden «*met redenen omkleed*» invoegen.

VERANTWOORDING

Aangezien de beslissing van de rechter of de jeugd-rechtbank speciaal met redenen omkleed is ten aanzien van

cis, il importe que l'appel du ministère public soit particulièrement motivé.

N° 20 DE M. WATHELET

Art. 89

Au quatrième alinéa en projet, remplacer les mots «de la communication de la décision du juge de la jeunesse ou du tribunal de la jeunesse de placer le jeune» par les mots «du prononcé de la décision du juge de la jeunesse ou du tribunal de la jeunesse».

JUSTIFICATION

Pourquoi avoir choisi comme point de départ du délai d'appel suspensif contre les sorties relevant du 2e la décision de placer le jeune, alors que les sorties ne sont pas nécessairement réglées à ce moment là vu qu'il n'y a pas de sorties au cours des 6 premières semaines? Le point de départ du délai devrait être le prononcé de la décision du juge ou du tribunal de la jeunesse autorisant la sortie du mineur.

N° 21 DE M. WATHELET

(Remplace l'amendement n° 13)

Art. 82ter (*nouveau*)

Insérer un article 82ter, rédigé comme suit:

«Art. 82ter. — À l'article 13 de la loi du 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, insérant un article 45quater, § 3, alinéa 2, dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, remplacer les mots «l'auteur du fait qualifié infraction» par les mots «la personne visée à l'article 36, 4e».

JUSTIFICATION

À ce stade de la procédure, le jeune ne peut être considéré juridiquement comme l'auteur des faits.

Techniquement, il est préférable d'utiliser l'expression «la personne visée à l'article 36, 4e» plutôt que l'expression «le jeune».

drie precieze wettelijke criteria, is het van belang dat het be-roep van het openbaar ministerie met bijzondere redenen omkleed wordt.

Nr. 20 VAN DE HEER WATHELET

Art. 89

In het ontworpen vierde lid, de woorden «de mededeling van de beslissing van de jeugdrechter of de jeugdrechtbank om de jongere te plaatsen» vervangen door de woorden «de uitspraak van de beslissing van de jeugdrechter of de jeugdrechtbank».

VERANTWOORDING

Waarom is de beslissing om de jongere te plaatsen als aanvangspunt genomen van de termijn van het opschortend beroep tegen de in 2^e genoemde uitstappen, terwijl de uitstappen niet noodzakelijk op dat tijdstip worden geregeld aangezien er geen uitstappen zijn gedurende de eerste 6 weken? Het aanvangspunt van de termijn moet de uitspraak van de beslissing van de jeugdrechter of de jeugdrechtbank zijn, die de uitstap van de jongere toestaat.

Nr. 21 VAN DE HEER WATHELET

Art. 82ter (*nieuw*)

Een artikel 82bis invoegen, luidende:

«Art. 82ter. — In artikel 13 van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, waarbij een artikel 45quater, § 3, tweede lid, wordt ingevoegd in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, de woorden «dader van een als misdrijf omschreven feit» vervangen door de woorden «de in artikel 36, 4^e, bedoelde persoon».

VERANTWOORDING

In deze fase van de procedure kan de jonger juridisch niet als de dader van de feiten worden aangemerkt.

Technisch is het beter de uitdrukking «de in artikel 36, 4e, bedoelde persoon» te gebruiken dan de uitdrukking «de jongere».

N° 22 DE M. ARENS
(Remplace l'amendement n° 11)

Art. 82

À l'article 45bis proposé, remplacer les mots «s'ils n'assument pas suffisamment leur responsabilité éducative dans le cadre» **par les mots** «manifestent un désintérêt caractérisé à l'égard».

JUSTIFICATION

Le présent amendement s'aligne sur l'amendement n° 10 à l'article 81 (voir justification sous l'amendement n° 10).

Il est préférable de modifier la disposition en projet plutôt que de la supprimer, pour conserver une modification intéressante, à savoir le remplacement du mot «délinquance» par les mots «comportement délinquant».

Joseph ARENS (cdH)

N° 23 DE M. VERHERSTRAETEN ET MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 2

Dans le § 3, 1°, proposé, remplacer le mot «ou» **par le mot** «et».

N° 24 DE M. VERHERSTRAETEN ET MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 2

Dans le § 3, 2° et 3°, proposé, remplacer chaque fois le mot «ou» **par le mot** «et».

N° 25 DE M. VERHERSTRAETEN ET MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 3

Dans le § 3, 1°, 2° et 3°, proposé, remplacer chaque fois le mot «ou» **par le mot** «et».

Nr. 22 VAN DE HEER ARENS

Art. 82

In het ontworpen artikel 45bis, de woorden «indien zij hun opvoedkundige verantwoordelijkheid in het kader (...) onvoldoende opnemen» **vervangen door de woorden** «indien zij blijk geven van een duidelijke onverschilligheid ten aanzien».

VERANTWOORDING

Dit amendement is afgestemd op amendement nr. 10 op artikel 81 (zie verantwoording van amendement nr. 10).

Het is beter de ontworpen bepaling te wijzigen dan haar op te heffen, om een interessante wijziging te handhaven, namelijk de vervanging van het woord «delinquentie» door de woorden «delinquent gedrag».

Nr. 23 VAN DE HEER VERHERSTRAETEN EN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 2

In de voorgestelde § 3, 1°, het woord «of» **telkens vervangen door het woord** «en».

Nr. 24 VAN DE HEER VERHERSTRAETEN EN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 2

In de voorgestelde § 3, 2° en 3°, telkens het woord «of» **vervangen door het woord** «en».

Nr. 25 VAN DE HEER VERHERSTRAETEN EN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 3

In de voorgestelde § 3, 1°, 2° en 3°, telkens het woord «of» **vervangen door het woord** «en».

Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)
Sabien LAHAYE-BATTHEU (VLD)